

[Krag.]

Statsskat ligger under 12 Kr., saa bliver det en betragtelig Del af vort Lands Befolkning, der er blevet fritaget; derom kan de Herrer være ganske overbevist, saa den Indrømmelse, de her har faaet, er af ret betydningsløs Beskaffenhed. Men saa siger man: Men een Ting har vi vundet, og det netop for Livssagen: vi har forhindret, at den bestaaende Forsvarsordning tilintetgøres gennem en Besparelse paa 10 Mill. Kr. paa indeværende Aars Forsvarsbudget. Jeg har ogsaa set det i den konservative Presse, hvor man jo staar med Øjnene paa Stilke for at finde Forsvar for dette ubegribelige, de her har foreslaet: man har hindret Nedsættelsen af Militærbudgetterne med 10 Mill. Kr. og har indskrænket den til 2,3 Mill. Kr. Ja, se hvilken Fortjeneste! Det vilde have været en Fortjeneste, hvis man ikke havde været i Stand til at hindre Nedsættelsen af disse Budgetter med 10 Mill. Kr. Men det havde man været i Stand til, om ikke i dette Ting, saa i det andet Ting; saa en Gennemførelse af den Sabotage af Forsvarsordningen, som der er stillet Forslag om i Tilknytning til Kriselovforslagene, var der jo i Forvejen aldeles ikke Tale om. Derfor betyder det i Virkeligheden, at man putter Vælgerne Blaar i Øjnene, naar man vil give det Udseende af, at man paa dette Omraade har faaet en saadan Gevinst.

Man har ladet Motorfolkene komme ud for en Særbeskatning til et Formaal, som er udenfor den direkte Interesse hos denne Del af Befolkningen. Motorfolkene fandt det rimeligt, at der paalignedes dem en betydelig Skat til Vejes Anlæg og Vedligeholdelse, men at der skal afkræves dem en Særskat til Udredelse af Arbejdsløshedsunderstøttelse, at der skal paalignes dette Udsnit af Befolkningen noget saadant, det er en Urimelighed, det er en Utilbørlighed, og det er stridende, afgjort stridende, mod det konservative Folkepartis hele hidtidige skattepolitiske Grundopfattelse, idet det hidtil skarpt har vendt sig mod Særbeskatning for visse Befolkningsklasser og Befolkningslag.

Naa, Indkomstskatten har jeg nævnt, men jeg vil dog ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at ogsaa Statens og de kommunale Tjenestemænd her faar en Følelse af den Kærlighed, som det konservative Folkeparti nærer til denne Stand, naar dens Interesser ikke ligger direkte op ad de Problemer, som man i Øjeblikket beskæftiger sig med, thi jeg føler mig overbevist om, at det vil føles

meget haardt paa Tjenestemandsbudgetterne, som jo saa at sige for alle Tjenestemænds Vedkommende ligger paa Grænsen af, hvad deres Livsstandard i det hele taget kræver, det vil falde dem tungt og være af økonomisk uhyggelig Virkning i mange Hjem, naar Skatteopkræverne kommer for at hæve denne Ekstraskat. (*Hans Thyge Jacobsen*: Det er en skrap Nedsættelse). Det lader ikke til, at det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen overfor andre paa Talerstolen kan iagttage den samme Delikatesse, som han dog selv i det mindste een Gang om Ugen kan glæde sig over. — Men til Gengæld har det konservative Folkeparti naaet et Resultat, det skal jeg indrømme, det har faaet en Pæretold, og den skal være det vel undt som Vederlag for de Ofre, det har maattet bringe... (*Christmas Møller*: Det er nu Æbler!). Naa, Æbler eller Pærer, der staar Æbler og Pærer i Deres Betænkning, i Opgørelsen, saa jeg maa vel kunne gaa ud fra, at Pærerne er med. Men vil De foretrække Æbler, saa for mig gerne; det gør jeg for Resten ogsaa personlig, og derfor vilde jeg gerne have dem billigere, end de nu i Fremtiden bliver.

Men altsaa, man vilde ikke i Fjor være med til Gennemførelse af en saadan Arbejdsløshedslovgivning, fordi den gik paa tværs af den økonomiske Udvikling. Jeg vil hævde, at den gør det i langt større Grad paa nærværende Tidspunkt, end Tilfældet var i Januar Maaned, trods det ærede Medlem Hr. Fraenkels Protest. Forholdet er dog dette, at siden da er Landbrugets Priser gaaet væsentligt ned, Eksportindustriernes Ordre er i væsentlig Grad aftaget, Vilkaarene er blevet for vort Erhvervsliv i praktisk taget alle dets Faser væsentligt strammere, vi staar oven i Købet nu ved en fra Guldet løsrevet Krone og derigennem overfor en økonomisk ganske uigennemskuelig Fremtid. Ikke desto mindre stiller man nu med dette Forslag, med dette Understøttelsesforslag, som andrager 42 Mill. Kr. til Arbejdere og til Landbrugere. Jeg vil hævde, at naar der i Januar hævdede sig Røster imod saadanne Planer, som kunde tælles i Hundreder, saa kan de Røster, der nu vil hæve sig derimod, tælles i Tusinder, ja, i Hundredtusinder, netop under Hensyn til den økonomiske Udvikling, som vi siden da har gennemløbet, og den usikre økonomiske Fremtid, man staar overfor. Og naar man den Gang ikke vilde være med til en saadan Lovgivning, fordi man ikke vilde lægge Gift for Forsikringsprincippet i den kommende Tid, fordi man ikke vilde